

Som svære Former af Invaliditet regnes Invaliditet, der medfører en Tilstand af Hjælpeløshed, som nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, saaledes ved fuldstændig Blindhed.

Disse Ydelser udredes efter de i nærværende Lov indeholdte Regler af Invalideforsikringsfondens Midler paa Grundlag af de af Invalideforsikringsraadet truffne Afgørelser og efter Foranstaltning af Direktøren for Sygekassevæsenet, dog vil Afgørelsen af, om en af Raadet som Invalid anerkendt Person skal have den højere Rente, som gælder, hvor der foreligger svær Form for Invaliditet, ske efter Ansøgning til Kommunalbestyrelsen efter Reglerne i § 14, næstsidste og sidste Stykke. Af Ydelsen til Invalider med svære Former for Invaliditet udreder Opholdskommunen 260 Kr. aarlig.

For Opholdskommunens Udgifter til nævnte Tillæg, der ikke har Fattighjælps Virkninger, ydes lovmæssig mellemkommunal Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler. — Saa længe en Invaliderentyder oppebærer det omhandlede Tillæg, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende. Hvis den paagældende er en gift Kvinde, er det samme Tilfældet, for saa vidt angaar hendes Ægtefælles Erhvervelse af Forsørgelsesret.

Saafernt Ægtefæller begge er berettigede til at oppebære Invaliderente, nedsættes Renten med en Fjerdedel for hver.

For saa vidt angaar forsikrede, der oppebærer Pension eller anden aarlig Understøttelse fra Stat eller Kommune, samt Personer, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov, dansk eller fremmed, i Anledning af deres Invaliditet har faaet tilkendt (tillagt) Erstatning for Nedsættelse af Erhvervsevne, nedsættes den i 1ste Stykke nævnte Invaliderente efter følgende Regler:

1. Saafernt den dem tilstaaede Pension eller den Livrente, der i Statsanstalten for Livsforsikring er eller kunde være indkøbt for den dem tillagte Erstatning paa det Tidspunkt, da den blev udredet, er lige saa stor eller større end Invaliderenten, oppebærer vedkommende en Trediedel af denne.
2. Er Pensionen eller den anførte Livrente mindre end Invaliderenten, oppebærer vedkommende saavel Forskellen herimellem som en Trediedel af den øvrige Del af Invaliderenten.

Saafernt en tilstaaet Erstatning helt eller delvis maatte være forbrugt før 1. Oktober 1921, kan Direktøren for Sygekassevæsenet efter Omstændighederne gøre Undtagelse fra disse Bestemmelser.

Hvis en Rentenyder uagtet Opfordring fra Direktoratet for Sygekassevæsenet ikke selv gør et ham i Anledning af Invaliditeten tilkommende Erstatningskrav gældende, er Direktøren berettiget til paa Rentenyderens Vegne at gøre Kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter anvende den Erstatning, som maatte blive ydet, til hel eller delvis Dækning af Invaliderenten, medens det eventuelt overskydende Beløb udbetales Rentenyderen.

Beløb, der tilfalder en Invalid som Følge af en ham selv eller af andre for ham tegnet frivillig Forsikring mod Ulykkestilfælde eller Invaliditet, tages ikke i Betragtning ved Afgørelsen af hans Krav efter denne Lov, selv om Forsikringen maatte være tegnet med Statstilskud i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov.

Ingen kan oppebære Invaliderente, medmindre han umiddelbart forinden har været Sygekassemedlem i mindst to Aar. Krav paa Rente kan ikke rejses, efter at den paagældende er udtraadt af Sygekassen (Sygeforeningen).